PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORTUL popular

ORGAN AL UNIUNII DE CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DIN REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

Anul XXII — Nr. 5117 * Joi 3 noiembrie 1966 * 8 pagini 25 bani

O repriză senzațională și alta...

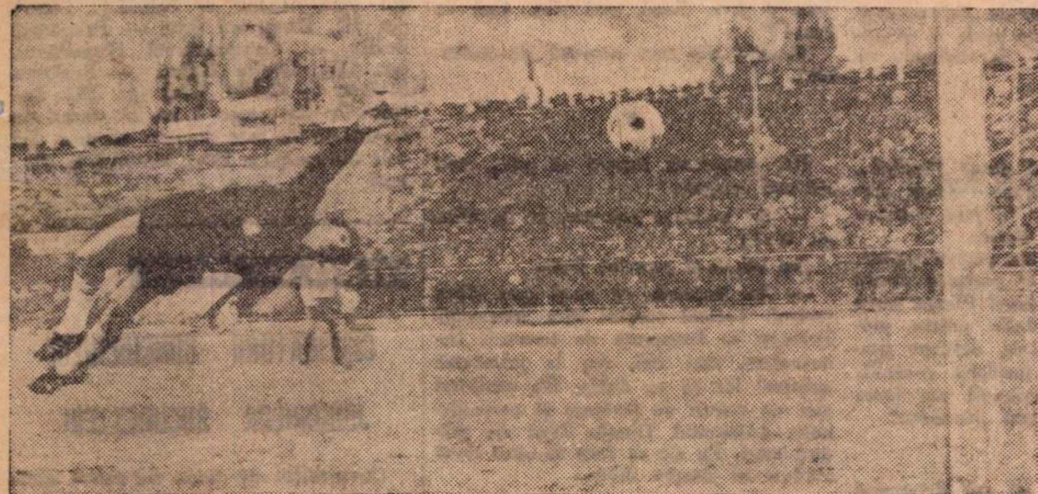
ROMÂNIA—ELVEȚIA 4-2 (4-0) în Campionatul european de fotbal

● Trei debutanți în echipă ● Frățilă—3 goluri! ● Lucescu a dat satisfacție ● În min. 38: 4—0, iar în min. 90... 4—2!



Dridea I și Prosperi se „bat" pentru o minge de care va profita Frățilă (care lipsește din fotografie). Și... 4—0!
Foto: N. Aurel

Iată un meci greu de uitat. De-a lungul celor 90 de minute — poate mai aproape de adevăr, de la o repriză la alta — băieții noștri ne-au făcut să trecem de la cea mai euforică stare la opusul ei... absolut. A fost prima repriză! Un start senzațional — marcat încă în primul minut, cînd Frățilă și Lucescu trec efectiv pe lîngă situația de a înscrie. Întreaga



1—0 pentru România. Dridea a șutat necruțător și balonul deviat din piciorul lui Bàni intră în plasă peste portarul Prosperi
Foto A. Neagu

echipă elvețiană intră în alarmă, însă eforturile disperate ale apărătorilor săi nu pot evita... inevitabilul. Dridea I deschide scorul, cu toată „contra" deznădăjduită a lui Bäni (min. 8). Ceea ce urmează, după primul gol, e mai frumos decît în orice vis. Pîrcălab este într-adevăr „Săgeata Carpaților", adversarii săi, cîte doi, cîte trei, nu pot să-i oprească zborul. Pe partea cealaltă, debutantul Lucescu „lucrează" cu dezinvoltura unui veteran încărunțit pe cîmpurile de luptă. Dridea I și Frățilă „pendulează" în fața unor fundași uluiți, prinși mereu pe picior greșit. Chiar și „mijlocul" (Surdan și D. Popescu), pe care l-am criticat atîta în ultimul timp, își face datoria, serviciul fiind aproape ireproșabil. Și golurile vin, unul după altul. Ziariștii elvețieni — prezenți la masa presei — cer detalii despre „eroul reprizei" — debutantul Frățilă, care-l obligă pe Prosperi să scoată de trei ori mingea din plasă (min. 11, 25 și 38). Într-un cuvînt, acțiunile merg șnur, echipa noastră face un joc mare. Tot ce se întîmplă pe teren este parcă o exemplificare la un curs teoretic ținut de un mare profesor. E un adevărat festival, în programul căruia găsești ce vrei: viteză de acțiune, execuții tehnice, pe cît de valoroase pe atît de spectaculoase (Lucescu, Pîrcălab, Frățilă), dinamism, ritm, vigoare, acțiuni tactice bine gîndite, bine realizate și mai ales eficiente.

Oaspeții? Par o formație modestă care nu poate evita catastrofa. Așa cum ne declarase antrenorul lor, dr. Alfredo Foni, elvețienii joacă în linie și „un-doi"-urile înaintașilor noștri creează numeroase breșe în sistemul defensiv din fața porții lui Prosperi. Dar, deși scorul... avansează, oaspeții nu renunță cu totul la ofensivă și cîteva incursiuni, îndeosebi pe partea lui Gottardi, fac să se clatine apărarea noastră. Cea mai periculoasă fază — min. 35 (Odermatt a ratat cu poarta goală), ar fi trebuit să ne pună în gardă. Însă toate mergeau în plin și singularul avertisment e

VALENTIN PĂUNESCU

(Continuare în pag. a 8-a)

FILMUL JOCULUI

Prima lovitură de la centru aparține oaspeților, dar o dată intrați în posesia mingiei, jucătorii noștri declanșează asaltul spre buturile apărate de Prosperi, eroul meciului de la Bruges (Belgia — Elveția 1—0). În min. 2 Dridea I, demarcat pe aripa dreaptă, primește balonul în spațiul liber, însă șutul-centrare rămîne fără efect. În minutul următor Dridea I centrează din nou deasupra careului mic, de unde Bäni respinge la... Pîrcălab; o nouă centrare a aripei noastre și același Bäni respinge în corner, cu un ultim efort. Jucătorii noștri mențin în continuare tempo-ul, semănînd panică în careul advers datorită acțiunilor desfășurate rapid, pe ambele flancuri. Chiar și debutanții, Frățilă și Lucescu, încurajați frenetic de spectatori, dau dovadă de multă luciditate, contribuie la reușita acțiunilor ofensive care, prin frecvență și hotărîre, anunță... deschiderea scorului. Urmează o tentativă elvețiană care eșuează în apropierea „16-lui" nostru. Mingea este luată din nou în stăpînire de înaintașii români: Frățilă trimite balonul lui Dridea I, care nu stă pe gînduri și șutează cu sete... În drumul spre poartă balonul întîlnește piciorul blondului Bäni și sare cu boltă peste Prosperi (ieșit) în plasă: **1—0 pentru România.**

După repunerea la centru, fotbaliștii elvețieni ripostează cu o schimbare a direcției de atac (de pe dreapta pe stînga), care îl găsește liber pe Bernasconi. Șutul acestuia este însă fără adresă și jucătorii români reînnoadă firul inițiativei, care ne va aduce foarte repede și al doilea gol. În min. 11 Lucescu pătrunde în viteză pe direcția porții, deschide pe Pîrcălab (aflat liber la marginea careului de 16 m), care centrează precis în stilu-i caracteristic acolo unde se află Frățilă; jucătorul nostru cu nr. 9 se înalță și trimite puternic cu capul balonul în plasă, spre dezamăgirea apărătorilor elvețieni surprinși de rapiditatea atacului: **2—0 pentru România.**

La acest scor, reprezentanții noștri își îngăduie o scurtă perioadă de „respiro", cedînd inițiativa adversarului, care combină cu ușurință în cîmp, dar care își va crea ocazii abia în minutul 17 al jocului,

GH. NICOLAESCU

(Continuare în pag. a 8-a)

CEI MAI MICI HANDBALIȘTI BUCUREȘTENI ÎN ÎNTRECERE!

Handbalul în 7 este un sport dinamic, care, an de an, cucerește tot mai multe inimi. Și prietenii săi cei mai entuziaști sînt copiii. Tocmai din această realitate s-a născut inițiativa Consiliului pionierilor din raionul Nicolae Bălcescu din Capitală de a organiza un campionat pentru reprezentativele școlilor generale. Profesorii de educație fizică au fost primii care i-au susținut pe inițiatori. Ei au pregătit cu migală fiecare echipă, fiecare compartiment al formației, fiecare jucător în parte. Direcțiunile școlilor generale 96, 189 și 122 și-au adus efectiv contribuția la buna organizare a întrecerilor, punînd la dispoziție bazele lor sportive pentru desfășurarea meciurilor

O comisie de organizare a alcătuit programul întîlnirilor pentru competiția băieților (20 de echipe) și pentru cea a fetelor (13 echipe) și arbitrii i-au chemat la întrecere pe cei mai mici handbaliști ai Capitalei.

Vă invităm să veniti într-una din aceste după-amieze pe terenurile școlilor 96, 189 și 122. Veți intra imediat în atmosfera unei entuziaste competiții în care „galeriile" (alcătuite din profesori, părinți și colegi ai jucătorilor) își susțin cu „toate forțele" echipele favorite. Obiectiv vorbind, cele mai multe șanse le au reprezentativele școlilor generale 112, 100, 96, 189 și 30, dar te pui cu ambiția copiilor... „Calculele hîrtiei" pot fi, firește, răsturnate. Un lucru rămîne însă definitiv: *întrecerile micuților handbaliști din raionul Nicolae Bălcescu se bucură de un real și meritat succes*. Aceasta, spre lauda organizatorilor și a profesorilor de educație fizică Emilia Negulescu, Vasile Schultz și Nicolae Petcu care aduc o contribuție substanțială la buna organizare a competiției.

Ecoul acestei întreceri va străbate cu siguranță și celelalte raioane ale Capitalei și, poate, în curînd, vom putea semnala pretutindeni astfel de inițiative.

★

Și în orașul Sf. Gheorghe, secția de învățămînt a Sfatului popular raional, în colaborare cu Consiliul raional UCFS, a organizat un campionat de handbal pentru școlari. Întrecerile, viu disputate, au atras pe terenuri peste 200 de jucători. Profesorul de educație fizică Wilhelm Roman, care răspunde de organizarea acestui campionat, se ocupă cu multă tragere de inimă de reușita deplină a întrecerilor.



Întrecerea handbalistelor este foarte disputată. Fiecare echipă dorește să cîștige. Iată, în imaginea noastră, o atacantă aruncînd la poartă

Complexul celor șapte „frați"...

Să încep, cum este și firesc, cu cel mai mare dintre frați. Deși este trecut de 60 de ani, asta nu-l împiedecă să fie mereu tînăr și plin de prospețime. Poate și pentru că locuiește într-un cadru de basm, la „Șosea", între liziere de verdeață și alei de arbori seculari.

— *Bătrîne, sînt gata să-ți ascult povestea...*

— Dacă mă iei așa, cu „bătrîne"...

— *Nu-nțeleg.*

— Am impresia că ții să-ți destăinuiesc amintiri de de-

REPORTAJUL NOSTRU

mult, din primii ani de viață. Or, eu intenționez să mă opresc doar la cele din ultimele două decenii.

— *De acord.*

— La urma urmelor, știi ce mă face să nu îmbătrînesc niciodată? Faptul că primesc zilnic vizita a sute și sute de tineri — de la prichindei care n-au început încă să dezlege tainele slovelor și pînă la oameni în toată firea. Dacă vrei, am și o statistică interesantă: numărul celor care mă onorează cu prezența trece, în lunile „pline", de 35.000. Sînt reprezentanți ai școlilor sportive, ai liceului cu program de educație fizică, ai clubului sportiv școlar, studenți de la Universitate, Politehnică, Agronomie și I.S.E., tineri dintr-o serie de cluburi ca Rapid, Flacăra și Recolta sau mari asociații sportive — Grivița Roșie, Confecția, Aeronautica. Ce mai, peste 20 de „familii" sportive, mai mari sau mai mici, simt plăcerea să mă vadă, să-și petreacă aici, la mine, cîteva ore din timpul lor liber.

— *Și cum anume își petrec aceste ore?*

TIBERIU STAMA

(Continuare în pag. a 2-a)